

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 38. Parisiensis Parlamenti sententia contra novam hanc Collectionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

vero Regiæ Typographiæ Præfectus **Sæc. XVIII.**
 nullum omnino Harduinæ Collectionis **A. C. 1719.**
 exemplar distraheret. Cum autem hi
 Censores vel ob metum Jesuitarum, vel
 ob Witassi Doctoris exilium officio suo
 negligentius fungerentur, & nonnisi
 primas hujus operis paginas sibi tradi-
 tas recognovissent, de reliquis autem
 plane nihil egissent, hinc Procurator
 hoc negotium atque examen Legero,
 Anquetilio, & Du Pino demandari po-
 stulabat, quod etiam eidem datum est.

§. XXXVIII.

*Parisiensis Parlamenti sententia contra
 novam hanc Conciliorum
 Collectionem.*

Hi Censores a Parlamento denomi- *Bibl. rai-*
 nati, necnon alii, qui his fato functis *sonnée l. 7.*
 successerant, novam Harduini collectio- *Parte II.*
 nem diu ac mature discussant, tan- *pag. 418,*
 dem vero die septima Septembris anno *Salmon*
 hujus sæculi vigesimo secundo sequens *Traité de*
 judicium typis editum (*) Parlamento *l'Etude des*
 Concil. *Part. II.*
 por- *art. 13.*

(*) Illius scripti titulus erat: Avis des Cen- *Fabric. Bibl.*
 seurs nommés par la Cour du Parlement de *Græc l. 11.*
 Paris pour l'Examen de la nouvelle Collection *fol. 123.*
 des Conciles faite par les soins de Jean Har-
 duin Jesuite avec les Arrêts du Conseil, qui
 en a empêché la publication.

Hist. Eccles. Tom. LXX.

U

Sæc. XVIII.

A. C. 1719.

porrexerunt. Censebant ergo præfata collectionem omnino esse supprimendam.

I. quia illa cum ex typographia Regia prodiret, proin auctoritatem Conciliorum Cleri Gallicani præferret, facilius credi posset, quod hoc opus a Regia Clero approbatum, si in Galliis ceteraque Christianæ Republicæ Provinciis libere divenderetur, pro authentico monumento doctrinæ, quam Gallicana Ecclesia profiteretur, habendum esse.

II. Quia P. Harduinus hunc laborum pro suo arbitrio suscepit, & Clerus Gallicanus duntaxat sub ea conditione admisit, ut a tribus præfatis Censuris antea recognosceretur, quibus tamen nonnisi primæ illius paginæ ad certam partem fuerunt traditæ, aliunde hæc editio debita approbatione careat.

Quia hæc collectio, nisi a Parlamento proscribatur, perniciosa foret Regibus, Ecclesiæ Gallicanæ libertati, & publicæ paci.

IV. Quia Harduinus in Epistola nuncupatoria ad Regem scopos non acceptantes tanquam hæreticos a fide traduxit, addiditque, hoc fore, ut renitentes, qui supersunt, fidei unitatem revocentur, quibus verbis sat aperte designavit Cardinalem Noaillium, & Præsules cum eo committentes; quoniam vero Episcopi Franciæ nullus a fide recessisset, ideo

opus habeant, ad eam revocari. V. Sæc. XVIII.
 Quia P. Harduinus suæ Collectioni Con- A. C. 1719.
 stitutionem *Unigenitus* in Præfatione
 immodice laudatam sine Pastoralis In-
 structione Cleri Gallicani, sine literis
 Regis patentibus, & sine Parlamenti
 Parisiensis modificationibus, Declara-
 tionem Facultatis Theologicæ tum con-
 troversam, nunc vero reprobata, nec-
 non literas ad Episcopos, quos ab omni
 potestate judicandi dejecit Pontifex,
 inseruit, minime autem liceat in Lu-
 para edere scripta controversa, trun-
 cata, falsa, & auctoritate destituta.
 VI. Quia Harduinus hanc Collectionem
 non alio fine concinnavit, nisi ut de-
 strueret principia Regni, Cleri Galli-
 cani, & Sorbonæ, ac propterea in In-
 dice materiæ Tomi XI. Regulas &
 sententias opinionibus in Gallia usitatis
 contrarias studiose congescit, imo etiam
 hanc sententiam, quod Rex in tempo-
 ralibus sit independens, & Potestas
 Pontificia in spiritualibus sit limitata,
 impugnavit. VII. Quia P. Harduinus
 Romanæ Curie principiis plus æquo
 addictus, in quamplurimos errores &
 hallucinationes prolapsus, Regum,
 Conciliorum atque Episcoporum aucto-
 ritati derogat, eosque summo Pontifici
 subjicit, coronatorum Principum in-
 dependentiam omni data occasione e-
 U 2 nervat

Sæc. XVIII. nervat imo etiam evertit, ac solus
 A. C. 1719. fraude sua quæcunque ad deprimentum
 horum auctoritatem conducere existimat, suæ collectioni, quin notas
 adderet, qua contentas ibidem opiniones reprobare videretur, suæ Collectioni inserit, imo potius non
 ejusmodi addit notas, quibus ejusmodi sententias confirmat, spuria etiam monumenta a Pontificiæ potestatis defensoribus fabricata allegat, ipsisque Conciliis & Episcopis non aliam, nisi a Papa concessam adjudicat auctoritatem.
 VIII. Quia idem Harduinus Oecumenica Concilia, aliaque veneranda monumenta depressit, eisque non parum ab ipso solo magnifice deprædicat substituit, & Concilia Constantiensis & Basileense nunquam Oecumenici Concilii nomine honoravit, sed illorum præcipua & comprobata refecit, quæ ipsatum haberet referendi alia, quæ Ultramontanis favent: inde timendum ne si hæc editio divendi permittatur Ecclesiæ Gallicanæ illiusque libertatis hostes sint triumphaturi, hancque Theologiam ultramontani in rem suam veram ipsam Theologiam Gallicanam infirmam & corrumpere ausuri sint. Denique IX. quia Harduinus plurima Conciliorum acta, variorum Regum & Pontificum Epistolas, aliaque certæ fidei

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

documenta, quæ diversarum Ecclesiarum jura, consuetudines, libertatesque concernunt, vel ad Episcopalis auctoritatis conservationem defensionemque conferunt, aut studiose refecuit, aut oscitanter omisit, & tam in operis contextu, quam in annotationibus, & indiculis, dissertationes, notasque illorum Auctorum, qui existimatam Pontificum auctoritatem extulerunt, intrusit. His de causis Censores in calce cujuslibet tomi quædam annotarunt, quæ si ceteris perfectior, magisque completa Conciliorum editio desideratur, addenda esse censuerunt. Examinatis hisce Censorum rationibus Parlamentum decrevit, Epistolam nuncupatoriam esse supprimendam, Censorum judicia, necnon cuncta Parlamenti edicta circa hanc causam data & sancita primo Conciliorum tomo præfigenda, ac insuper cuilibet tomo ea, quæ censores specialiter ejusmodi tomo addenda vel corrigenda judicaverunt, typis impressa adjungenda esse, sine quibus hanc editionem vendere, cunctis Typographis indicta trium librarum millium mulcta, inhibitum sit, nec eis novam aliamque hujus collectionis editionem concinnare sit permissum, nisi totum opus huic Censorum judicio consonum esse, fuerit comprobatum.

U 3

§. XXXIX.